

НЕДІЛЯ 24-а ПО ЗІСЛАННІ СВЯТОГО ДУХА

Гл. 7.

Вітаємо учасників сьогоднішніх Святих Літургій – шановних парафіян та милих наших гостей. В наших молитвах не забуваймо на тих, які з причин старості, немочі чи інших не в силі сьогодні бути з нами. Молімось і за тих, які нехтують сьогоднішнім Богослуженням.

СВЯТО СОБОР АРХИСТРАТИГА МИХАІЛА І ІНШИХ БЕЗПЛОТНИХ СИЛ у вівторок 21 листопада. Богослуження: 9:00 година ранку Утреня, а Св. Літургії 10:00 година ранку й 7:00 вечора.

ВІДЗНАЧЕННЯ РІЧНИЦІ ГОЛОДОМОРУ в нашому місті у наступну суботу 25 листопада Соборною Панахидою у міській ратуші з початком о годині 12:30 по полудні.

ВЕЧІРНЯ у суботу 25 листопада о 6-ій годині вечора.

БЕНКЕТ З ЄПИСКОПОМ КИР ДАВИДОМ НА ПІДТРИМКУ ЄПАРХІЯЛЬНИХ ФОНДІВ відбудеться у четвер 7 грудня в готелі Шато Луї з початком о 7-ій годині вечора. Квитки по 175.00 дол. від особи можна купити або замовити в єпархіяльній канцелярії тел. 780-424-5496, або на chancery@edmontoneparchy.com. До 24 листопада можна подарувати речі (вартості не менш як 50.00 дол.). Дарувати можна містецькі вироби чи малюнки, ікони, вишивки, ювелірні вироби, діточі іграшки, спортові речі.....

НОВІ АДРЕСИ І ЧИСЛА ТЕЛЕФОНІВ. Якщо Ви маєте нову адресу або нове число телефону, проситься повідомити про це парафіяльний уряд на 780-477-7339, особисто священника, або виписати це на анкеті, що є на передній сторінці нашого Бюлетеню й передати братчикам в кошечок. Хро бажав би зареєструватися до парафії можна це зробити таким самим чином.

ПІКНІК. Маємо зарезервовані дні 23-24 червня 2018 року на єпархіяльній Оселі над озером Вабамун на наш парафіяльний пікнік. Нам потрібний

організаційний комітет. Хто би був охочий допомогти організувати наш пікнік проситься зголоситися до отця Станіслава на тел. 780-680-5518, або 780-452-8055. Більш інформацій подаватимуться в майбутньому.

ОПОВІДИ. Наміряють вступити в подружний стан:

- **Пагнота Джозеф Джіно Джон**, син Джусепа і Бренді Джін Грей, належить до Римо-Католицької Церкви, мешкає в Едмонтоні і **Стефлос Канденц Каролайн**, дочка Давида Алана і Луці Ірини Пованда, належить до Греко-Католицької Церкви, мешкає в Едмонтоні. Оповідь 2-а.
- **Агулера Санчес Луїс Даніел**, син Хуана Луїса і Магдаліни Санчес Пінто, належить до Римо-Католицької Церкви, мешкає в Едмонтоні і **Анастасія Павлишин**, доня Володимира і Стефанії Маковський, належить до Греко-Католицької Церкви, мешкає в Едмонтоні. Оповідь 2-а.

ЖЕРТВИ НА ЗАГАЛЬНІ ЦЕРКОВНІ ПОТРЕБИ: 350.00 дол. Оля Шафран за упокій душ батьків Івана і Марії; 200.00 дол. Олег Боєчко і Наталя Хіміч з нагоди хрестин доні Каріни; 100.00 дол. Стефан Жук. Жертводавцям щиро дякуємо.

«Не гайся повернутися до Господа, не відкладай з днини на днину, бо зненацька вибухне гнів Господній, то й загинеш у годині помсти» (Біблія, Сирах, 5,7).

НАВЕРНЕННЯ І АПОСТОЛУВАННЯ

Головне завдання євангелиста – закликати до віри в Христа, спонукати навернення, запросити до Царства. А звичайно навертається той, хто собі освідомить свою духовну мізерію, збридить гріхи, той оцінить ласку спасіння. До цього доконче потрібно світла й ласка, що їх дає Святий Дух кожному, хто молиться. А навернений, коли він оцінить спасіння, в ньому зроджуються й «радість

спасіння», і так оцінивши пережиттям своє спасіння він стається апостолом і євангелистом – хоче другим передати те спасіння й ревню апостолує.

Якщо нині багато християн затратило ентузіазм і радість духовну то певний знак, що вони ще не пережили свого спасіння, бо й не навернулися особисто, тож такі остиглі, збайдужілі й не ревнують, не дбають про Боже Царство, то ж не апостолують їм трудно говорити про Божі справи. Біблії не читають. Навіть є чимало таких, що стидаються побожності?

В життях святих, їхнє навернення позначило оту зворотну точку, таких прикладів маємо багато. Так навернувся св. Павло, коли біля Дамаску, його гонителя Церкви, Христос жбурнув з коня, він у тій хвилі досвідчив на собі зустріч особисто з Христом-Спасом і відчув, що то означає бути спасеним. Подібно навернувся ласолубець св. Августин, та св. Ігнатій Лойола. Хто щиро навертається, той також пристає до Христа; і зараз сильно відчуває і переживає своє спасіння. А в практиці цей життєвий зворот означає – зустрінутися особисто з посланим Христом Спасителем і пристати до Нього, такий стається християнином, учнем Христовим тож ревню і весело буде других приводити до того щастя, що з віри в Христа, посланного Спасителя світу. Доки хтось ще не навернувся і не зазнав, не пережив ласки спасіння, не буде ревнувати за славу Божу, ані других привертати до Христа.

Католики й православні мають звичай хрестити малих, щойно народжених дітей, а потім багато з них не дбають, щоб вони виростили у правдиво християнським оточенні, тому стільки нині блюзнірів, бо й ті, що охрестили, але не зробили їх Христовими учнями; бо й куми а й батьки ще самі особисто

не навернулися, вони бо, як завважує св. ап. Яків: **«не були виконавцями слова, а лиш слухачами, не були ревними виконавцями діла спасіння, а як слухач-забудько»** (Як 1,22). І тому так дуже бракує нині ревних апостолів. Християнські батьки забувають що хрищення **вимагає віри й воно – навернення людини**. Забувають на те поручення великої ваги, - охрещених немовлят **євангелізувати**, цебто, все життя – **навчати їх зберігати все, що нас Христос навчив** (Мт 28,20). В наших Церквах чомусь дуже бракує правдивих ревнителів в апостольській праці.

Навернення мусить охопити всеціло людину! Воно не лише якесь мнине веління, зректисся Сатани, чи бажання змінити свій життєвий шлях через покуту. Але рішуча воля, всеобнімаюча настанова таки завернути від зла й щиро та твердо пристати до добра, до Бога, який спасає блудного сина, що навертається, й милує кожного, хто кається. Всі пророки і апостоли закликали до такого повороту. Як усякий гріх цілковито віддаляє людину від Бога й його Царства; так навернення наново й цілковито привертає грішника до Господа. Сьогодні християни попали в ледяну байдужність і поверховість, тож нема колишніх ревнителів, тих щиро відданих які б ревнували про своє освячення і запопадливо старалися про спасіння ближніх. Багато з них ні теплі, ні земні, ні гарячі, *оте світло згасле, сіль звітріла*. Євангелист Іван в останній книзі Нового Завіту – Одкровенні й нас усіх закликає: **«покайся й будь ревний»** (Одкр. 3,19). («Сила Хрищення»)

